

Ha mort el compositor Narcís Bonet

Va combinar la composició amb la divulgació i la pedagogia musical | Des de París, va ser un ferm defensor de la cultura catalana

Nadia Boulanger i Narcís Bonet, el 1953 a Barcelona | Arxiu Narcís Bonet

El músic i compositor barceloní **Narcís Bonet** ha mort la matinada de l'11 de gener a la seva casa de París, segons ha fet públic la seva família en un comunicat en què també es destaca: "Malgrat l'exili, va ser sempre un fervent defensor de Catalunya. El darrer any seguia denunciant a França la situació dels presos polítics i dels exiliats".

Fill de l'arquitecte **Lluís Bonet i Garí** (deixeble d'**Antoni Gaudí**), **Narcís Bonet** havia nascut a Barcelona el 22 de gener del 1933. Va fer els seus primers estudis musicals amb **Joan Massià**, **Joan Llongueres** i **Eduard Toldrà**. Va ser aquest darrer qui, el 1946, va signar la seva presentació com a pianista i compositor, als tretze anys, al Palau de la Música Catalana de Barcelona. En una entrevista per a la revista digital de l'Esmuc, **Bonet** recordava que, per aquella presentació al Palau, els seus pares van fer imprimir un programa en català, fet pel qual van haver de pagar una multa de 3.500 pessetes.

Després de treballar amb **Emili Pujol** i **Lluís Maria Millet**, el 1948 va estrenar a Palma de Mallorca la seva primera obra simfònica, *La vaca cega*, i el 1949 va instal·lar-se a París per estudiar amb la cèlebre pedagoga **Nadia Boulanger**, de qui acabaria sent persona de confiança i a qui acabaria substituint al capdavant del Conservatori Americà de Fontainebleau. El lligam amb **Boulanger** va ser tan fort que, quan aquesta va anar perdent la vista, ell era l'encarregat de llegir-li les partitures i assessorar-la.

Primer a Barcelona, i després a París, **Bonet** va conèixer de primera mà molts dels grans músics

i personalitats del segle XX: de **Frederic Mompou** i **Carles Riba** (amb qui va estudiar literatura i a qui considerava 'un mestre de vida') a **Heitor Villa-Lobos**. Com molts dels seus mestres, va conrear camps diversos amb un sentit artesanal i una actitud humil. Va tenir una carrera densa com a compositor (musicant poemes de **Salvador Espriu** a **Paul Valéry** i de **Joan Maragall** a **Rainer Maria Rilke**) i com director d'orquestra, però també com a gestor i pedagog, com a pianista (va gravar un disc per al segell Ona amb la seva esposa, la soprano **Hélène Giraudier**) i també va estar molt vinculat a l'activisme i la cultura catalana, produint programes en català a la ràdio francesa o exercint per exemple com a secretari d'Òmnium Cultural a París -càrrec des del qual va impulsar la presentació de **Raimon** al teatre Olympia- i com a president del Casal de Catalunya a la capital francesa. De caràcter afable, li agradava citar **Santiago Rusiñol** per comentar la distància que el separava de Catalunya: "L'emigrant és un malalt que canvia de posició. Quan és fora no està bé i quan està a casa tampoc". Però el seu lema principal el va manllevar d'**Igor Stravinski**: "No hi ha res absolut, excepte allò relatiu".

El proper 17 de gener a les 14 h es farà una missa de comiat de **Narcís Bonet** al Temple de Pentemont, a París.

El 1944, amb el guitarrista, musicòleg i pedagog Emili Pujol. Foto: Arxiu Narcís Bonet